

SISÄLLYSLUETTELO*Sarjakuva**Suosi tukijoitamme**Sisällysluettelo 2**Tapahtumakalenteri 2**Pääkirjoitukset 3**Vartiopurjehdukset 4**Muut purjehdukset 5**Team JoPo hopealle... 6-7**Partio Hollannissa 7-8**Vaihto-oppilaana Hollannissa 8-9**Jaettuja ansiomerkkejä 9**Veneen kunnostuksen parissa 10-12**Vartiokäisten yöretki 12-13**Partiomarssi 13**Pimeäpurjehdus 14-17**Huhutaan, että...*

Päätoimittajat: Jesse Sinisalo
Teemu Hirvonen
Ilm.pvä: 13.5.2002
Toimittajat: Johtajisto
Julkaisija: Jokikylän Pojat
Painopaikka: Raision Seurakunta
Painomäärä: 150 kpl
Vuosikerta: 23
Lehtinumero: 67

TAPAHTUMAKALENTERI**Toukokuu**

18.-19.5. Sudenpenturetki
Karhuluoto
24.-26.5. Vartiopurjehdus
27.-29.5. Sudenpentu-
purjehdukset

Kesäkuu

31.5.-2.6. Johtajapurjehdus
3.-4.6. Vanhempain-
purjehdukset
5.6. Vanhojen Partojen pur-
jehdus
8.6. PinkkiPicnic 2002
14.-16.6. VOK/V-SP
20.-23.6. Johtajapurjehdus
28.-30.6. Vartiopurjehdus
Hirsluoto Race

Heinäkuu

5.-7.7. Vartiopurjehdus
12.-14.7. Vartiopurjehdus
19.-23.7. Pitkäreissu I
24.-31.7. Satahanka X -
meripartioleiri

Elokuu

2.-11.8. Pitkäreissu II
16.-18.8. Vartiopurjehdus
23.-25.8. JoPo -juttu Weekend

Syyskuu

3.9. klo 18 Syyskirkko

www.lpk.partio.fi/v-sp/jopo

PÄÄKIRJOITUS

Taas on muutaman viikon päästä kuluva kevätkausi ohi ja kesän hurjat seikkailut valmiita alkamaan. Lukiessasi tätä läpykettä vene lienee jo vedessä ja koulutuspurjehdukset käynnissä. Sisemmältä lehdestä löytyy perinteiset ohjeet mukaan pääsemiseksi. Muistamisen arvoinen asia on, että ketään ei edelleenkään tulla kotoaan hakemaan...

Aikaisempina vuosina on pyritty siihen, että ensisijaisesti kesän purjehduksille pääsevät ne kundit, jotka ovat tehneet hommia veneen veteen saamiseksi. Tänä vuonna se kunnia vartiöikäisistä lankeaa ainoastaan Masarille. Allekirjoittanutta ihmetyttää se, että onko vika meidän muuten niin mainioissa vartionjohtajissa vai vartiolaisissa kunnei rannassa ole näkynyt ketään alle 15-vuotiasta. Edellinen totuuden torvi JoPo-jutut 1/2002 tiesi kertoa pari päivämäärää, jolloin tyttöä puunattiin, mutta ei.

No, eipä niitä vartionjohtajikaan siellä ole riesaksi asti ollut pyörimässä.

Muistakaa, että jonakin päivänä se vene on teidän vastuullanne.

Päätoimittaja

TOINEN PÄÄKIRJOITUS

Kevät on jo pitkällä ja kauden viimeiset kokoukset ja laumaillat käsillä. Itse vedän maanantaisin laumaa ja olen moneen kertaan kysynyt itseltäni, että miksi? Pakko sanoa, että lieviä motivaatio-ongelmia on ollut.

Maanantai on yleensä päivä, jonka voisi hyvin jättää väliin. Viikonloppu ei ole välttämättä kyennyt suomaan sitä kaivattua lepoa, eikä oikein mikään tunnu onnistuvan. Kun vielä mieleen muistuu iltainen laumailta, on päivä pelastettu. Mielessä on kuitenkin yleensä hyviä visioita mitä tehdä laumaillassa ja mikä leikki saisi porukan innostumaan. Mutta, kaikki ei aina mene niin kuin pitäisi... Aina on joku, jonka mielestä leikki on tyhmä, mikään ei kiinnosta ja partio on suoraan sieltä. Enkä todellakaan puhu tällä kertaa yksikössä. Yleensä puolet sudareista olisi mieluummin kotona hakkaamassa pleikkaria tai katsomassa pokemoneja videolta. Pakko tunnustaa, että välillä meinaa usko loppua. Totta kai joukossa on niitäkin, jotka tekevät kiltisti mitä pyydetään, eivätkä valita vaikka homma ei kiinnostaisi. Kiitos heille.

Jotta tämä ei nyt ihan itsesäälän puolelle menisi, täytyy sanoa, että on niitä hyviäkin kokouksia ollut. Heti kun keksii tekemistä, joka motivoi edes puolta laumasta ja sulkee silmänsä ja korvansa sähläreiltä, menee kokous paljon mukavammin. Mutta, vaikka vedämmekin laumaa, olemme silti vain ihmisiä. Aina ei riitä aikaa tai energiaa miettiä miten kokous sujui hyvin.

Toivottavasti tämä herätti siellä kotona edes jotain ajatuksia ja ehkä jopa jotain pientä keskustelua aiheesta.

Kesä tulee ja hyvä niin, pieni loma partioista on paikallaan. Hyvät kesät vaan kaikille.

Toinen päätoimittaja

VARTIOPURJEHDUKSET

Toukokuu

17.-19.5. Sudariretki
24.-26.5. Vartiopurjehdus Paranormaalit

Kippari & Försti

Lauri Pohjanen ja Pasi Tyyntmaa

Kesäkuu

31.5.-2.6. PJ-purjehdus
7.-9.6. JoPo-tuki ry.
14.-16.6. VOK-käytäntö
22.-24.6. Pj-purjehdus
28.-30.6. Vartiopurjehdus Kärpäsvartio

Pekka Saarinen
Pasi Mäkinen ja Matti Roine
Tero Valtonen ja Pekka Saarinen
Jesse Sinisalo
Jaakko Salminen

Heinäkuu

5.-7.7. Vartiopurjehdus Nitrovartio
12.-14.7. Vartiopurjehdus
19.-23.7. Vartiopurjehdus (Raisio -Hanko)
24.-31.7. Satahanka

Tero Valtonen
Olli Arpalahti
Lauri Pohjanen ja Olli Arpalahti
Pekka Saarinen & Olli Arpalahti

Elokuu

1.-11.8. Pitkäreissu
16.-18.8. Vartiopurjehdus Paranormaalit
23.-25.8. Lehtiviikonloppu
30.8.-1.9. VJ-neuvosto

Jesse Sinisalo
Tero Valtonen
Jesse Sinisalo
Teemu Hirvonen ja Juho Karppinen

Syyskuu

6.-8.9. Vartiopurjehdus Kärpäsvartio
13.-15.9. Vartiopurjehdus Nitrovartio
20.-22.9. PJ-purjehdus
27.-28.9. PJ-purjehdus

Petri Lindström
Tero Valtonen

Kipparit:

Petri Lindström 040-5795227
Pekka Saarinen 040-5952776
Jesse Sinisalo 040-5267670
Pasi Tyyntmaa 040-5565486
Tero Valtonen 040-5756170
Jaakko Salminen 041-4360640
Olli Arpalahti 0400-767187
Lauri Pohjanen 050-3685868

Ilmoittaudu viikonloppupurjehduksille kipparille viimeistään saman viikon keskiviikkona. Pitkillepurjehduksille ilmoittautuminen viimeistään viikkoa ennen purjehdusta. Vartiopurjehdukset on alustavasti varattu tietyille vartiolle, mutta mukaan pääsee myös muut halukkaat jos tilaa on. **Eli kannattaa olla aktiivinen niin pääsee purjehtimaan enemmän!**

SUDENPENTUPURJEHDUKSET

Aika		Kippari	
27.5.	klo 18-21	Petri Lindström	040-5795227
28.5.	klo 18-21	Pasi Tyyntmaa	040-5565486
29.5.	klo 18-21	Tero Valtonen	040-5756170

Ilmoittaudu kipparille viimeistään edellisenä iltana. Paikat varataan ilmoittautumisjärjestyksessä, joten kannattaa olla nopea. Purjehdusmaksu 2 euroa, jolla katetaan mehut ja keksit. Kokoontuminen Hahdenniemen kioskillä klo 17.50.

VANHEMPAINPURJEHDUKSET

Aika		Kippari	
3.6.	klo 18-21	Petri Lindström	040-5795227
4.6.	klo 18-21	Pekka Saarinen	040-5952776

Ilmoittaudu kipparille viimeistään edellisenä iltana. Paikat varataan ilmoittautumisjärjestyksessä, joten kannattaa olla nopea. Kahvitarjoilu! Kokoontuminen Hahdenniemen kioskillä klo 17.50.

"VANHOJEN PARTOJEN" PURJEHDUS

Eli kaikki lippukunnan vanhat jäsenet ovat tervetulleita tälle purjehdukselle.

Aika		Kippari	
5.6.	klo 18-21	Jesse Sinisalo	040-5267670

Ilmoittaudu kipparille viimeistään edellisenä maanantaina. Paikat varataan ilmoittautumisjärjestyksessä, joten kannattaa olla nopea. Kahvitarjoilu! Kokoontuminen Hahdenniemen kioskillä klo 17.50.

ILTAPURJEHDUKSEN VARUSTELISTA

- lippis tai pipo
- hanskat
- aurinkolasit
- verkkarit tai tuulipuku

- lenkkarit tai saappaat (kelin mukaan), vaaleat pohjat
- vedenpitävä takki
- villapaita

VIIKONLOPPUPURJEHDUKSEN VARUSTELISTA

- reppu tai kassi; ei rinkkaa
- lippis
- pipo
- 2 x hanskat
- aurinkolasit
- verkkarit tai tuulipuku
- pitkät kalsarit
- pitkä aluspaita
- T-paita
- shortsit
- lenkkarit (vaaleapohjaiset)
- saappaat (vaaleapohjaiset)

- sadetakki ja sadehousut
- villapaita
- makuupussi
- lakana
- villasukat
- vaihtosukat
- pyyhe
- uikkarit
- peseytymisvälineet
- aurinkovoide
- purjehdusmaksu n. 17 euroa (sis.laiturimaksut, ruuat, jne)

TEAM JOPO HOPEALLE PIIRIN KEVÄTKISOISSA!

Naantalin Siniset järjestivät V-SP:n kevätmestaruuskilpailut Merkkitulet 2002 Naantalin Luonnonmaalla 27.4.2002. Lippukuntaamme edustivat Team JoPo (Timo Päivärinta, Toni Saksanen, Aleks Mannerjoki, Juuso Kantonen ja Matti Väätäinen) sekä The JoPo Brothers (Eero Salminen, Juh Järvi Kuona, Klaus Välimäki, Mikko Jäppilä ja Toni Rissanen). Tämä seikkailukertomus ruotii varsin yksityiskohtaisesti allekirjoittaneen näkövinkkelistä Team JoPo:n kisailua näissä kisoissa.

Kauniina huhtikuun lopun lauantaiaamuna kokoontuimme kisakeskukseen eli Kultarannan koululle. Kaikki tulivat paikalle ajoissa ja torstain kisapalaverissa sovitut tavarat mukanaan. Timo hoiteli jo perinteeksi muodostuneen ilmoittautumisen yhteisiän ollessa suurin mahdollinen 70. Jouduimme odottelemaan kunnes kisan lyhyt avajaistilaisuus alkoi. Järjestäjät sytyttivät merkkitulet ja kisa-ajan saatuamme siirryimme ryteikköiseen metsään. Meitä ihmetytti lyhyt kilpailureitin pituus 5,5 km. Nimetylle paikalle tuli meidän pystyttää tuomamme kangaslaavu ja samaan aikaan tekaista annetusta rautalangasta halsteri. Timo ja Axu aloittelivat viirin ja tangon tekemistä pyörörimasta. Tangossa tarvittiin erilaisia köytöksiä ja muuta kekseliäisyyttä. Kisakeskuksesta selviytyämme aloitimme varsinaisen kisan. Ensin tuli meidän päätellä päätelytehtävässä kuka partiolainen on menossa minnekin, kenellä on kala jne. Siitä kirimme kohti Karkkipäivä-rastia. Karkkipäivässä saimme tunnustella suklaapatukoita kuitenkin syömättä niitä (lue: HARMI!!), vastaila kaikenmoisiin karkkikysymyksiin ja tunnustaa maistamalla jauhoksi silputtuja karkkeja.

Ensiapu kangerteli

Kaikissa hengen ja sielun voimissa siirryimme ensiapurastille. Enskassa saimme auttaa yllättäen pellon reunassa olevaan metsään pyörällä kaatunutta tyttöä. Ihmeellisyydet eivät loppuneet vaan tällä "uh-

rilla" oli kädessään jo valmiiksi kännykkä ja häntä naurattikin aina välillä. Taas saimme todeta, että nämä ensiapurastit menevät penkin alle ja niin nytkin. Siitä jatkoimme matkaa läpi maalaismaiseman kohti kisakeskusta. Kisakeskuksessa saimme kassillisen puhdetöitä. Tehtävänä oli rakentaa toimiva "paloauto", tunnistaa kalanosia irrottamalla ne oikeasta kalasta, vastata kala-aiheisiin kysymyksiin, halstrata kalaa omalla halsterilla ja jauhaa kahvinpavuista kahvia. Kaikki muut hommat menivätkin kohtuullisen hyvin. Saksasen Toni irrotteli kalan eriosia kuin kokenutkin kalamestari. Rastilla tuli myös valmistella viiri ja tanko arvostelukuntoon. Ainut ongelma rastilla oli, että aika ja voimavarat eivät meinanneet sopia mitenkään tehtävien kanssa yhteen. Niinpä tuomarit saivat kahvinsa hieman myöhemmin ja paloauto päästiin testaamaan rampilla hiukan yli tehtävän suositusajan.

Loppureitti sujui leikitellen

Kun starttasimme ns. kahdeksikon toiselle lenkille, oli vuorossa pistesuunnistus ryteikköisessä maastossa. Ensimmäisten alku-kankeuksien jälkeen "kone" alkoi toimia. Kirimme maan perusteellisesti ja siellä se seuraava rasti jo odottikin. Kyseessä oli yksi kisan harvoista yllätystehtävistä. Tarkoituksena oli kasata tulitikkusasteista ja tulitikuista mahdollisimman korkea torni viidessä minuutissa. Se onnistui käsien väpinasta huolimatta ja tornimme pituudeksi mitattiin noin 60 senttimetriä. Tahdissa jatkoimme läpi metsien ja sitten tienvartha pitkin Kultarannan tienvarteen. Ilmoittautumisen jälkeen pääsimme teltaan, josta löytyi kannettava tietokone. Tietokoneella näytettiin morse-viesti ja meidän tuli pysyä päättelemään se. Sitä pohtiessamme saimme tunnistella viestilippuja polun varrella. Osasta löysimme jotain logiikkaa osasta emme. Palautimme jotenkuten arvatun viestin ja lippumonisteen ja saimme vastineeksi uuden monisteen. Siinä vaiheessa elämä muuttui kohtuullisen kovaksi ja eteemme iskettiin helppo, mutta kuitenkin niin vaikea suuntimat -tehtävä. Tarkoitus oli tehdä suuntimat ohjeiden antamista paikoista. Tällä kertaa ei ainakaan tietävästi onnistuttu ja kuljimme seuraavalle rastille Kultarannan puutarhaan. Puutarhasa vastailimme eritasoisiin kasveihin liittyviin kysymyksiin. Ne selvitettyämme ki-

rimme oikein rankasti ja pian seisoiimmekin kisakeskuksessa olleen Labyrintti/Maalirastin odotusalueella. Jouduimme odottelemaan kunnes pääsimme näyttämään taitomme sokkeloon. Edellisellä joukolla kesti lähes puoli tuntia ja me löysimme ulos kypärät päässä sukkuloituamme muutamassa minuutissa. Viimeisenä tuli purkaa koko päivän kisakeskuksessa ollut laavumme. Sitten pääsimme lihakeitelle ja porkkanasämpylöille. Pakkasimme paloautomme ja viirimme sekä sitten siirryimme koitehimme odottelemaan jonkin ajan päästä tulevia tuloksia.

Loppunäytös

Kuten raportista käy ilmi, kisailu alkoi valan mahtavasti, mutta suuntimat – tehtävä vei fiilikset. Samaisena lauantai-iltana saimme kuitenkin kuulla ainakin allekirjoitaneen henkisen kasvun lähes pysäyttäneen uutisen nimittäin **TEAM JOPO OLI VOITTANUT HOPEAA V-SP:N KEVÄT-MESTARUUSKISOISSA VUONNA 2002 PISTEMÄÄRÄLLÄ 49,9!**

Masari

PARTIO HOLLANNISSA

Tarkoitukseni on tutustua vielä kevään aikana hollantilaiseen partiotoimintaan. Tavoitteenani on luoda suhteita paikallisiin lippukuntiin ja jos kaikki menee hyvin, Jokikylän Pojat saavat täältä uuden ystävyyslippukunnan. Muiden kiireiden vuoksi en ole kuitenkaan ehtinyt vielä projektiin perehtyä ja onkin ennenaikaista luvata vielä tässä vaiheessa mitään. Tällaisen tavoitteen olen kuitenkin itselleni asettanut.

Partio Hollannissa on organisoitunut samalla tavalla kuin Suomessakin. Kattojärjestönä toimii Scouting Nederlands ja kattojärjestön alla toimivat piirit ja lippukunnat. Piirien tehtävänä on lähinnä johtajakoulutuksen järjestäminen. Lippukunnan ikäryhmät eroavat hieman Suomen käytännöstä.

Partion voi aloittaa jo 5-vuotiaana ja ensimmäisenä ikäryhmänä on 'Beavers'. Beaversit ovat 5 – 7-vuotiaita poikia tai tyttöjä, joiden toiminta perustuu lähinnä peleihin ja leikkeihin mielikuvitusmaailmassa. Seuraavana

ikäryhmänä on 7 – 11 vuotiaat ja ikäryhmän nimi on Welpen, Kabouters, Esta's tai Dolfijnen riippuen, mitä teemaa ryhmä suorittaa. Perinteisesti pojat ovat Welpeneita ja tytöt Kabouterseita. Esta on uusi ohjelma, mutta useimmat lippukunnista suorittavat vielä vanhaa ohjelmaa. Dolfijenet ovat meripartiolaisia. 11 – 14 vuotiaat scoutit muodostavat seuraavan ikäryhmän joka vastaa suomalaista varttoa. 14 – 17 vuotiaiden ryhmä on Explorers, joka vastaa ilmeisesti suomalaista vaeltajaryhmää. Lippukunnat käyttävät vielä yhtä ikäryhmää vaeltajien ja johtajien välissä. 17 – 21 vuotiaiden ikäryhmä on Jongerers, joka tarkoittaa suoraan suomennettuna nuori aikuinen. Lisäksi toimintaa järjestetään sisupartiolaisille.

Jokaisella ikäryhmällä on oma lupaus ja laki, jotka ovat sisällöltään suomalaisten

lakien ja lupauksen kaltaisia. Jokaisella ikäryhmällä on lisäksi oma pukeutumisenensa. Beaversit käyttävät punaista villapaitaa. Scoutit käyttävät ruskeata paitaa maapartiolaisina ja sinistä meripartiolaisina. Hollannissa on myös ilmapartiolaisia, jotka käyttävät harmaata univormua.

Edelliset tiedot poimin kattojärjestön nettisivuilta ja ainakaan tämän informaation perusteella ei hollantilainen ja suomalainen partiointi eroa paljontaan toisistaan. Pieniä eroja löytyy tietysti joka maasta. Toivottavasti pääsen vielä kevään aikana tutustumaan paikallisiin lippukuntiin ja voin kertoa enemmän lippukuntien toiminnasta.

Lisää tietoa partiotoiminnasta Hollannissa saa sivulta <http://www.scouting.nl>

Manne

VAIHTO-OPPILAANA HOLLANNISSA

Kuvailen tässä artikkelissa elämäni ja kokemuksiani Hollannista ja vertaan suomalaista kulttuuria hollantilaiseen kulttuuriin. Vaihto-oppilaana olen ollut oikeastaan tekemisissä vähemmän paikallisten kanssa ja tutustunut enemmän muista maailman kolkista tulleisiin ihmisiin. Tämän takia annan esimerkkejä myös muiden maiden kulttuureista.

Elämää vaihto-oppilaana

Olen viettänyt vaihto-opiskelija elämää Hollannissa viime elokuusta lähtien ja lukukausi jatkuu kesäkuun puoliväliin asti. Asun Etelä-Hollannissa kaupungissa nimeltä Tilburg ja opiskelen Tilburgin Yliopistossa. Tilburg on asukasmäärältään noin Turun kokoinen ja suuri osa asukkaista on opiskelijoita. Meitä vaihto-opiskelijoita on kaikkiaan noin 150 eri puolilta maailmaa ja asumme 6 – 18 hengen soluissa. Itse asun 6 hengen solussa korealaisen, kiinalaisen, ranskalaisen ja kahden espanjalaisen kanssa. Tunnelma on siis kirjaimellisesti kansainvälinen.

ESN (Erasmus Student Network) on maailmanlaajuinen organisaatio, joka toimii vaihto-opiskelijoiden tukena ja järjestää vapaa-ajan ohjelmaa. Tilburgissa meillä on oma

ESN jaos, joka koostuu paikallisista oppilaista. Jaos järjestää meille viikonloppuretkiä, bileitä ja muuta mukavaa, jotta ei aika kävisi pitkäksi. Vaihto-opiskelijat on jaettu mentor-ryhmiin, jotka koostuvat noin viidestätoista vaihtarista ja neljästä mentorista. Mentorit ovat paikallisia opiskelijoita ja heidän tärkeimpänä tehtävänä on olla henkilönä tukena ja apuna kaikenlaisissa ongelmissa. Mentor-ryhmät kokoontuvat joka tiistai illalliselle maistamaan ruokia eri puolilta maailmaa. Jokainen vaihtari siis kokkaa vuorollaan jotain omalle maalle ja kulttuurille tyypillistä ruokaa. Illallisella eivät puheenaiheet lopu. Jokainen tuntuu olevan ylpeä omasta taustastaan ja kertomuksia omasta maasta kerrotaan suurella sydämellä. Yksi mieleenpainuvimmista hetkistä on ollut saksalaisen kaverin kertomus Berliinin muurin murtumisesta ja siihen liittyvistä tuntemuksista.

Opintotukihan ei tule enää tänä päivänä ilmaiseksi, joten välillä on täytynyt opiskelakin. Opiskelu Tilburgin Yliopistossa on aika vaativaa ja enemmän tiimityöskentelyyn perustuvaa kuin Suomessa. Ryhmätöitä tehdessä on nähnyt tyypillisiä eroja kansallisuuksissa. Hollantilaisten kanssa on helppo tehdä ryhmätöitä, koska heidän ajattelutapansa on suomalaisiin verrattuna hyvin samanlainen. Kiinalaiset ovat taas todella luo-

tettavia, mutta heidän tapansa ajatella tun-
tuu olevan välillä aivan toiselta planeetalta.

Luonto

Asukkaita Hollannissa on kolme kertaa
enemmän kuin Suomessa, mutta pinta-ala
on yli kolme kertaa pienempi. Alankomaat
on nimensä mukaan pelkkää alankoa.
Yhtään mäkeä ja kukkulaa ei tosiaankaan
ole. Pääosan maaperästä on maatalojen
käytössä peltoina ja Hollanti onkin
Euroopan toiseksi suurin maatalousmaa. Yli
puolet Hollannin pinta-alasta on
keinotekoisesti kuivana pidettyä ja joka
viides vuosi tulva uhkaa ottaa valtaansa
suuren osan maaperää. Tätä varten on
Rotterdamin lähistölle rakennettu valtava
pato, jota voidaan käyttää tulvan uhatessa.

Ihmiset ja kulttuuri

Erilaisesta historiasta huolimatta hollantilai-
set ja suomalaiset ihmiset ovat hyvin sa-
manlaisia. Rehellisyys ja luotettavuus ovat
tyypillisiä piirteitä molemmissa kansalli-
suuksissa ja asiat sanotaan aika suoraan.
Myöskin 'kell onni on, se onnen kätkeköön',
pätee niin suomalaisiin kuin hollantilaisiin-
kin. Jos on hyvä jossain, siitä ei pidetä niin
suurta meteliä eikä haluta nousta muiden
yläpuolelle.

Etelämpään mentäessä alkaa eroja jo nä-
kyä. Esimerkiksi ranskalaisten ja espanja-

laisten käyttäytyminen eroaa aika paljon
totutuista tavoista Suomessa. Yksi mielen-
kiintoinen ero on ateria-ajat ja aterioiden
tärkeys. Me suomalaiset syömme yleensä,
koska meillä on nälkä, mutta espanjalaisille
syöminen on sosiaalinen tapahtuma ja tär-
keä osa päivän ohjelmaa. Espanjalaiset
kokoontuvat suurella porukalla illalliselle klo
22 jälkeen. Eli siihen aikaan, kun suomalai-
nen saattaa syödä voileivän ennen nukku-
maan menoa, espanjalaiset syövät päivän
suurimman aterian.

Yhteenveto

Viikon ulkomaanloman jälkeen on helppo
kertoa mielipiteitä vieraasta kulttuurista ja
verrata sitä omaan maahan. Kun on asunut
ulkomailla useita kuukausia, ei vertailu
olekaan enää niin helppoa. Sitä huomaa,
että ihmiset ovat loppujen lopuksi aika
samanlaisia eikä halua yleistää yksittäisiä
tapauksia niin helposti. Tämä pätee ainakin
puhuttaessa Hollannista. Amsterdam on
täysin turistikaupunki eikä sen perusteella
kannata muodostaa mielipidettä koko
maasta. Menkää maaseudulle ja pienempiin
kaupunkeihin, missä näette sitä todellista
elämää.

Lopuksi voin todeta, että ehdottomasti
kannatti lähteä ulkomaille. Tämän jälkeen
osaa katsoa asioita vähän eri
mittasuhteissa ja kaveripiiri ulottuu ympäri
maapallon.

Manne

MYÖNNETYT ANSIOMERKIT

Lippukunnan jäsenille on myönnetty ansiomerkkejä seuraavasti:
Varsinais-Suomen partiopiirin pronssinen ansiomitali

Olli-Matti Mikkola ja Tom Palenius

II-luokan Mannerheim solki

Teemu Hirvonen ja Juho Karppinen

Merkit on jaettu piirin kevätparaatissa

VENEEN KUNNOSTUKSEN PARISSA

Vuosittain lippukunnan veneen kimpussa kulutetaan lukemattomia miestyötunteja puleeraten ja muuten kunnostaen alustamme. Tämä ei tarkoita sitä, että tyttömme olisi huonossa kunnossa, vaan sitä, että on joitain jokavuotisia toimenpiteitä, joita täytyy tehdä veneen kunnan ja purjehdusturvallisuuden ylläpitämiseksi.

Syksystä kaikki alkaa

Uusi kunnostuskausi alkaa veneen nostosta loka- marraskuun vaihteessa. Silloin vene luonnollisesti tyhjenetään lähes kaikesta tavarasta mitä siellä on kesän mittaan tarvittu. Se ei ole mitenkään pieni määrä roinaa, sillä joskus Nordwest III:n aikana vanhan JoPo-talon lattialle koottiin veneestä tuoduista tavaroista kymmenen metriä pitkä, kolme leveä ja noin metrin korkea kasa. Jokainen veneessä käynyt varmasti ihmettelee, että mihin tuo tavaramäärä mahtuu, eikä siihen osaa allekirjoittanutkaan antaa tyhjentävää vastausta. Tässä kohtaa täytyy tosin muistaa, että NW III:ssa oli pelkästään erilaisia keulapurjeita kuusi kappaletta kun taas nykyisessä keulapurjeista sisäsäilytyksessä ei ole kuin yksi.

Poistuoitu tavara tarkastetaan, huolletaan ja varastoidaan. Mikäli varusteet ovat likaiset tai rikkiäiset, ne pestään ja korjataan, tai vaihtoehtoisesti korvataan uusilla, ja laitetaan talvehtimaan JoPo-mökille tai Navetal- le. Tämä siis koski kaikkia varusteita tarpeen mukaan, mutta on muutamia artikkeleita, jotka vaativat erityistä huomiota vuosittain. Näitä ovat astiat, jotka konepestään ja tarpeen mukaan uusitaan talven mittaan. Patjat tarpeen vaatiessa pestään ja korjataan niin kuin myös purjeet kokevat pesuoperaation. Optimaalinen tilannehan olisi, jos kaikki vauriot ja vastaavat olisi korjattu jo heti kesän mittaan, mutta kaikissa tapauksissa se ei ole mahdollista eikä edes järkevää.

Veneen tyhjennyksen kanssa samanaikaisesti valmistellaan sen talvehtimaan laittoa. Masto on otettu alas ja laitettu talvitela-

kointipaikalle. Sinne se on tuettu pukkien päälle ja peitelty hyvin. Mahdolliset uusimista vaativat köydet ja vaijerit on poistettu, kun taas rulla-genoan profiili on käytetty mahdollisimman piukkaan mastoon kiinni vääntymisen estämiseksi.

Vene siirretään pukille, joka vahvistetaan, tuetaan ja kiinnitetään. Pohjalle suoritetaan pintatarkistus, samoin potkurille, peräsimelle ym. vedenalaisille osille. Pohja pestään nykyisin nostovaiheessa painepesurilla, koska Raisionlahden vesi ei juuri mudasta eroa ja pohja on näinollen varsin elävän näköinen.

Veneen peittelyä varten rakennetaan pukit joiden yli pressut saadaan levitettyä. Tarkoituksena olisi saada pressut samanaikaisesti sekä tiiviisti maksimaalisen suojan saamiseksi että irti kannesta ja kyljistä riittävän ilmanvaihdon takaamiseksi. Myöskin pyritään saamaan kannen ja pressujen väliin riittävästi tilaa edes kohtalaisen työskentely- ja liikkumatilan saamiseksi. Pressut levitetään ja köytetään pukkiin kiinni, jotteivät ne lentele jokin myrskyisä päivä Kolon pihalla vastaan.

Veneen vesisäiliöt tyhjenetään ja septi- systeemin sekä moottorin putkistot täytetään glykolilla jäätymisen estämiseksi. Luukut lukitaan ja annetaan neidon levätä kylmien talvikuukausien yli.

Talvi ei ole lepoaikaa

Tyttö nukkuu, mutta pojat eivät. Talven mittaan uusitaan tarpeellisia osia ja kunnostellaan kaikki, mikä mahdollista on. Käytännössä tämä tarkoittaa turkkilevyjen ja portaiden lakkausta sekä edellämaintua irtaimiston huoltoa. Talven aikana suoritetaan myös tarvittavia hankintoja.

Käytännössä talven aikana ei juurikaan veneen kimpussa touhuta, vaan kaikki projektit tuppavat jäämään keväälle. Yksi syy tähän on talvisen ilmastomme ohella se, että vene on tähän asti telakoitu Raisiolahdelle, jossa ei ole juoksevaa vettä eikä sähköä ennen kuin maaliskuuhuhtikuun vaihteessa. Aikaisempina vuosina NW III:n aikoina vene tuotiin lavetilla entisen JoPo-talon pihalle. Tämän järjestelyn etuna oli se, että kunnostustöitä voitiin tehdä pitkin talvea JoPo-talon toimiessa verstaalilana. Alustavia suunnitelmia vastaavanlaisesta järjestelystä on tehty, mutta asia lienee helpommin puhuttavissa kuin toteutettavissa.

Keväällä työtä tehdä saa

Ilmojen lämmitessä hieman nollan yläpuolelle alkaa varsinainen veneen kunnostus. Homma alkaa pressujen poistolla. Ne viikataan ja pukit puretaan ja säilötään seuraavaa syksyä odottamaan. Seuraavana toimenpiteenä on ns. nakkilistan teko. Vene käydään läpi tiheällä seulalla ja kirjataan ylös kaikki kohdat, jotka tarvitsevat huomiota tai olisivat ns. kiva tehdä. Tästä listasta jää yleensä noin puolet tekemättä.

Sisätilat

Sisällä tehtävistä töistä kaksi suurinta joka-vuotista projektia ovat pesu ja lakkaus. Suurin osa puupinnoista hiotaan ja lakataan vuosittain. Näitä ovat ainakin turkkilevyt ja portaat. Pesu suoritetaan käytännössä koko sisätilalle. Erityistä huomiota vaativat vuosittain kaikki säilytyslokerot ja pilssitilat, sillä veneen kosteusprosentti on ympäri vuoden sen verran runsas, että varsin nopeasti paikat, joissa on huono ilmanvaihto, kasvavat jonkinmoista tatin sukulaista. Näi-

den lisäksi on yleensä varsin paljon pientä ruuvin kiristämistä ym. jotka vaativat kunnostajien huomiota.

Ulkopuoli

Kunnostusoperaation suurimmat projektit ovat yleensä kannen ja pohjan parissa tehdyt toimenpiteet. Jokavuotisia puuhapaikkoja ovat kannella mm. vinnit, jotka puhdistetaan ja rasvataan uudestaan. Kansi pestään kunnan pesuaineella ja siitä vahataan kaikki pystypinnat, joilla ei liikuta, mutta joihin ilman likaisuudet tarttuvat. Ikkunoiden ja muiden läpivientien tarkastus ja tarpeen vaatiessa tiivistys kuuluu myöskin jokakeväisiin rutiineihin. Vielä kaiteiden kiinnitys ja tarkastus sekä kuuluisat muut esille tulevat asiat ja voidaan keskittyä kylkiin.

Kyljet pestään ja vahataan huolellisesti. Mikäli edellisenä kesänä on tehty tuttavuutta rantakallioiden kanssa lähempääkin, suoritetaan myös keulan ja perän paikkaukset. Muutaman vuoden välein kyljet vahataan hiomavahalla maalipinnan keltaisuuden poissaamiseksi. Tähän operaatioon jotkut tahot suosittavat erilaisia happoja tai pesuaineita, mutta aikaisempien kokemuksieni perusteella voin sanoa, että ne ovat mainosmiesten puheita ja näinollen ihan höpö-höpö -juttuja.

Pohjan kanssa toimiessa huomio kiinnitetään pääasiassa kahteen kohtaan: maalipintaan ja läpivienteihin. Pohjan myrky-

maalipinnan tarkoituksena olisi estää kaikenlaisen pieneliökannan kiinnittyminen. Edellä jo keuhuttu Raisonlahden vesi tosin on sen verran sitkeää, että pinta on aina varsin niljakas venettä nostettaessa. Maalipinnan tarkastus ja tarvittaessa kevyt hionta ja uuden maalipinnan levitys ovat joka-vuotisia toimenpiteitä. Läpiviennit on syytä tarkastaa huolella, sillä nehan ovat vesipinnan alapuolella, ja mikäli niissä ilmenee vuotoja veneen jo ollessa veden varassa, on niiden tilkitseminen varsin vaikeaa. Lisäksi alustamme ei ole suunniteltu sukel-

lusveneeksi, joten tytön pinnallapysyminen olisi varsin suotavaa.

Kesällä seilataan

Kesän aikana suoritetaan jatkuvaa paikkojen kunnon ylläpitoa ja siivousta. Rikkoutu- neet osat uusitaan tai korjataan ja veneen yleisestä siisteydestä pidetään muutenkin huolta. Homma on käytännössä jatkuvaa ja ympärivuotista ja taas voin päästää kokemuksen äänen valloilleen todeten, ettei veneessä hommat tekemällä lopu.

Päätoimittaja

VARTIOLAISTEN YÖRETKI JA RIIHITYS LAITILASSA 13-14.4.2002

Lippukunnan vartio-osasto teki retken Laitilaan huhtikuun puolessavälissä. Tämä tapahtumakertomus kertoo vähemmän yksityiskohtaisesti keikasta, koska tämä on kirjoitettu lähes puoli kuukautta retken jälkeen. Retkeä kunnioittivat läsnäolollaan viisi nitro-vartiolaista ja noin kuusi karpäsvartiolaista + liuta johtajia(muisti rakoi-lee...).

Menomatka

Yhdeksän aikoihin kaikki noin parikymmentä osanottajaa (johtajat mukaan lukien) olivat lähtöpaikalla seurakuntatalon pihalla. Matka taitettiin johtajien ja muutamien vanhempien autoilla. Tavarat kulkivat mukavasti Teron auton perässä ollessa kärryssä. Matka Laitilaan kesti vajaan tunnin, jonka jälkeen ajoimme hieman matkaa kuoppaista tietä pitkin. Sitten olimmekin Kaarinan Sädetyttöjen leiripaikan Sädevaaran pihamaalla.

Homma käyntiin

Purimme tavarat autoista ja eräät etsivät rosvoapaistikuoppaa, joskin sopivaa paikkaa rosvoapaistille ei löytynyt vaan paisti piti kypsentää nuotion alla. Vartiolaist aloittivat kangaslaavujen pystytystä, mikä tuliinkin tällä erää tehdä ryhmissä suurin pirtein ilman johtajiston avustusta. Homma hoitui vaihtelevissa ajoissa ja kun laavu hyväksyttiin, oli ruuanlaiton vuoro. Ruuaksi oli itse trangialla valmistettua makkaraa. Kun ruoka saatiin syötyä, katselimme ruokaa sulatella vartionjohtajien laavun pystytystä ja vähän vanhempien johtajien oikean havulaavun pystytystä.

Riihitys

Jossain vaiheessa iltapäivää alkoi itse riihitys. Tällä kertaa ainakin allekirjoittaneesta se tuntui kohtuullisen helpolta. Riihityksessä oli erilaisia tehtäviä kuten solmuja, pienimuotoinen suunnistusharjoitus, johtajiston nimien yhdistäminen tehtäviinsä, jokamiehenoikeuksia, sahojen ja kirveiden käsittelyä ja ensiapua. Iltapäivä jatkui vapaa-ajalla ja vähitellen se alkoi kääntyä illaksi. Taas syötiin ja oli vapaa-aikaa. Vapaa-ajan lomassa leikittiin joitakin Oltsun vetämiä leikkejä. Illaksi johtajat olivat tehneet rakovalkean, jossa paistettiin sipuleita ja peru-

noita. Myös koko päivän nuotion alla muhnutta rosvopaistia maisteltiin. Siitä itsekin siirtyi vähitellen nukkumaan ja leiri hiljensi.

Sunnuntai

Seuraava aamu koitti ja vettä tihkutti. Puuron valmistaminen ei kaikilta ehtinyt onnistua, koska jostain syystä sinolin kulutus

oltiin laskettu väärin. Niinpä puuroa jouduttiin valmistamaan isolla nestekaasutoholla. Päivä kului leiriä aamulenkkeillä, majoitteita purkaessa ja alueetta siivottaessa. Päivällä vielä söimme hernekeitot ja sitten oli lähdön aika. Vajaan tunnin kuluttua olimme jälleen lähtöpisteessä. Tavarat puruttuamme pääsimme lähtemään koitehimme.

Masari

KERRAN JOPO – AINA JOPO! KILTAPOJAT PARTIOMARSSISSA

Vähän taustaa

Lippukunnan entisille jäsenille tarkoitettu kiltatoiminta sai partioviikolla uutta tuulta purjeisiinsa, kun lähes kaksikymmentä entistä lippukunnan jäsentä oli kokoontunut Wanhaan Pappilaan sytyttämään kiltatoimintaa kunnon liekkeihin. Kuten vanhoihin partiotaitoihin kuuluu, saatiin liekit syttymään ensimmäisellä tulitkulla. Kun itse olin työmatkalla ja poissa ensimmäisestä kokouksesta, niin päätinkin sitten kantaa oman korteni nuotioon: ilmoitinkin Tjucille, että aion osallistua kiltalaisena partioparaatiin.

Vaaleanpunainen Riitta

Yllätys, yllätys; Lehvosen Riitta on tulossa etelään partiomarssiviikonloppuna ja on tiedoksi saattanut, että tulee mukaan Jokikylän Poikien kanssa marssimaan. Porotilan porot voivat jäädä hetkeksi keskenään. Kevät on ollut niin aikaisessa, että lumet ovat Lapissakin sulaneet ja porot löytävät itse ruokansa luonnosta. Luvassa onkin sitten varsinainen perinnemarssi....

Lauantai-illan huumaa

Ylen nettisivuilta löytyi sääennuste sunnuntaiksi; sadepisaroihin sekä kahdeksan astetta lämpöä. Lienee syytä laittaa Cat Man Doo välihousut – näin vanhemmiten ulkoilma voi saada aikaan yllättäviä reaktioita kropalle, kuten vilunväristyksiä.

Partioparaatiaamu valkeni

Taivas pilvessä ja sade ropisee katolla. Eipä aurinko paista tänä vuonna marssijoille. Yhden aikaan iltapäivällä sitten lähdimme linja-autolla kohti Turkuja ja kirkkoaukeaa. Riitta oli varautunut kovin kesäisesti arktiseen turkulaiseen marssi-ilmastoon shortseineen.

Tuomiokirkon eteen alkoi kerääntyä marssijoita. Aivan vieressämme oli kaksi helsinkiläistä lippukuntaa Vartiovuoresta. Maskun partiotyttöjä oli todella paljon. Paraati alkoi marssin komentajan puheenvuorolla. Maija Perho puhui nuorisosta ja nuorten harrastuksista. Pappi kertoi omista partiomuistoistaan. Paraatin yhteydessä jaettiin Suomen Partiolaisten myöntämät Mannerheim-Soljet. Lippukuntaan tuli kaksi II lk:n Mannerheim-solkea; onnittelut Hirvosen Teemuille ja Karppisen Juholle. Aika kultaa muistot – viime vuodesta olikin sitten unohduttu, miten tylsää on seistä ja värjötellä kirkon edessä ja odottaa marssin alkua. Tällä kertaa odotimme 50 minuuttia vuoromme. Liikkeelle päästiin lopultakin. Eteenpäin ja tahdissa, mars; vasen, vasen, vasen kaks koli. Reitti kiersi Tuomiokirkolta kauputorin ohi ja sitten Linnankadulla kaupungintalon puistikon kohdalla oli ohimarssi. Loppusuora häämötti, kun Kristiinankadulta käännyttiin joelle ja siirryttiin teatterisiltaa pitkin kaupunginteatterille odottamaan linja-autoa. Ohi on; ensi vuonna uudestaan. Toivottavasti meitä jäkälältä tai naftaliiniilta tuoksuvia kiltalaisia on mukana silloinkin sankoin joukoin.

Jokke

SAILINGEXPRESS TURKU - MARIS - TURKU 26-29.4.2002

Eli kertomus siitä mitenkä olla ensimmäisten joukossa tutustumassa keväiseen saaristoon sekä mannermaasta vieraantuneeseen kulttuuriin eli Ahvenmaanmaahan.

Matkaseikkailu sai alkuunsa palavasta polt-teesta päästä veneilemään. Näin jälkeenpäin arvioituna reissu oli opettavainen, mutta myöskin varsin uhkarohkea. Tosin uhkarohkeutta ja riskiä voidaan huomattavasti pienentää valmistautumalla huolellisesti.

Ehkä joillekin kylmiä väreitä aiheuttava idea reissusta keskellä kevättä Maarianhaminaan sai alkuunsa erään partiokaverini hullusta ideasta kokea jotain uutta, mitä ei keskellä kesää voi kokea. Eräänä ideana oli myös koittaa pystyykö viikonlopussa purjehtimaan edestakaisin Turusta Maarianhaminaan. Jo pelkästään idea viikonloponmittaisesta reissusta edestakaisin tarkoittaisi, sitä että joutuisimme purjehtimaan yön yli.

Pelit ja vempheet

Varsinainen purjehdus suoritettiin X-342 mallisella purjeveneellä. Itse olen kyseisellä paatilla purjehtinut vain muutamia kertoja, joten en vielä tiennyt kaikkia sen saloja. Onneksi Timo oli huolehtinut kaikesta veneen huollosta ja varustelusta. Tämä oli pitkälti reissun onnistumisen salaisuus, koska Timo oli uhrannut muuhunkin kuin veneen kylkien vahaukseen yli 240h!! Tässäpä mallia meillekin!!

Toimenpiteet ennen reissua

Harkitsevana yllätyshulluna minullekin valkeni vasta kaksi päivää ennen H-hetkeä, että mihinkäs sitä ollaan menossa. Hetken harkittuani tietty suostuin. Ainoastaan pelkäsin sitä, että omalta kohdaltani valmistautumiseni reissuun jäisi erittäin lyhyeksi. En tiennyt yhtään veneen kunnosta, varustelutasosta ja muista käytännön jutuista. Luotin kuitenkin Timon harkintakykyyn täs-

sä aiheessa ja aavistus ei osunut väärään. Juuri ennen lähtöä Timo kävi hakemassa vielä pussillisen hätäraketteja, jotta kaikki katsastusmääräyksissä olevat ehdot tulisivat täytettyä. Eli kaikki asiat tuntuivat olevan reilassa. Veneen kotisatama on Satavassa. Pienvenesatamassa on mahdollisuus tankata veneen löpö- ja vesitankit. Tankkasimme kaikki ylimääräisetkin kanisterit löpöllä samoin kuin vesitankit- ja kanisterit. Mukanamme oli löpöä yli 50h ajoon ja vetäkin viikon reissuun. Laitoimme vielä koneeseen varmuuden vuoksi ainetta, joka estää dieselin jäätyksen ja sakkaantumisen. Kaikki oli siis valmista koitokseen. Ilma oli vielä tässä vaiheessa mannermaisen keväinen, aurinko paistoi lämmöllä. Kokeuksesta tiesin, että merellä on todella kylmä kevätaikaan, koska kylmä meri ja avoin taivas yhdistelmä takaa tuulen ohella purevuutta koko lailla. Paiskasin veskani täyteen tuttuja vaatekappaleita Lapin hiihtoreissuilta. Mukaan tuli kolmet pakkashanskat, kaksi talvitakkia, talvisaappaat huopavuorineen ja villasukkineen. Yhtään ylimääräistä vaatetta ei mukaan tullut. Kaikki vaatteet olivat nimittäin yön pimeydessä päällä, jopa pakkashousuni, joita en ole ikinä talvellakaan Lapissa käyttänyt!!!

Airistonselkää pitkin Kihdille

Satavan altaasta pääsee suoraan pelipaikoille Rajakarin tuntumaan. Voitimme n.6 mallia verrattuna Hahdenniemeen. Homma meni koneteluksi, koska Saaristomeri tarjosi tuulettoman ilmapiirin. Meri oli rasvattu ja aurinko paistoi. Naureskelimme jälleen, että viimeksi kun olimme seikkaillemassa merellä niin aurinko paistoi taivaan täydeltä ja kummatkin puhuivat kännykään hoitaen omia asioita. Näin kävi jälleen, että etätoimisto oli taas oikealla paikallaan saaristomerellä. Matka jatkui pitkin tuttuja väyliä kohti Houtskärin ja Korppoon väliin, josta alkaisi varsinainen purjehdus. Ihailimme pitkin pimenevää iltaa komeata saaristomaisemaa. Lähtiessämme reissuun Satavan altaasta kello näytti 15.30.

Valmistautuminen yöpurjehdukseen

Jotta venekunta on valmis tulevaan yöpurjehdukseen täytyy tehdä pieniä seikkape- räisiä toimenpiteitä. Yöpurjehdus vaatii aina parikin silmäparia, joten kävimme valmiiksi kumpikin vaihtamassa lämpimämpää vaa- tetta ylle, jotta olisimme kumpikin pelipai- koilla valmiina pimeyden laskettua. Varmis- timme myös pelastusliivien ja valjaiden toimivuuden. (pitäisi itse asiassa tehdä jo lähteissä)

Tarvittavat kartat koko reitiltä tuotiin val- miiksi, jotta niitä ei tarvitsisi hakea tarpeen tullen. Varmistimme myös valonheittimen toimivuuden samoin kuin kartanlukulam- pun. Kokeilimme myös karttavalona kat- kaistavaa merkinantovaloa, mutta heikolla menestyksellä, koska valo oli vihreää ja se sotki muutenkin jo vihertävän merikortin. Tärkeää oli testata puhelimet sekä Gps:n toimivuus ja kuuluvuus. Tässä vaiheessa lähtiessämme ylittämään Kihtiä lähetimme sijaintikoordinaattimme Timon pikkuveljele, jotta meistä olisi havainto kaiken varalta. Olihan kokoajan olosuhteista johtuen suu- remmat riskit joutua onnettomuuteen. Il- man lämpötila oli +4 astetta ja merivesi +2 astetta. Nämä yhdessä olivat sellainen yh- distelmä, että miehet ja veneet ovat kovilla. Kylmyyttä vastaan keitimme myös teetä, koska paatista ei löytynyt kahvia. Näin kofeiiniin tottuneelle huolestutti seuraava yö...pysyäkö valveilla vai ei.

Keskellä ei mitään

Jatkoimme koko yön purjehtimista. Tuuli alkoi yltyä, joka mahdollisti näin ollen pur- jehtimisen. Purjeet nostettuamme huo- masimme, että matkanopeutemme nousi viidestä solmusta kuuteen solmuun. Paattia olikin paljon helpompi ohjailla purjeiden kanssa, koska alus on purjeilla vakaampi ohjattava. Alus ottaa aallot vastaan pa- remmin. Tuuli oli meillä takasivusta, joten alus varsin helppo ohjailtava kompassi- suunnan mukaan. Suurin osa yöllä avome- rellä kulkemastamme matkasta ajettiin joko kaukana näkyvän majakan valon mukaan tai kompassisuunnan mukaan. Avomerellä purjehtiessa ei sinänsä ole mitään erityistä vaaraa, jos muistaa olla silmä ja muutkin aistit tarkkana. Sorto meillä oli varsin ole-

maton ja ajettava kompassisuunta pysyi usean tunnin samana.

Yösuunnistusta

Otimme silloin tällöin muutaman tarkistus- mittauksen GPS:stä olinpaikan varmistami- seksi. Erityisen tarkkana yöpurjehduksessa avomerellä täytyy olla sijainnin tiedoudesta sekä etäisyyksien hallinnassa. Suurimmat vaikeudet tulivat lähestyttäessä saaria. Eri- tyisesti oikean sisään meno väylän varmista- minen työllisti. Laskimme purjeet lähes- tyttäessä Kihdin länsireunan saaristoa. Reit- timme kulki läpi 1,8m väylää, joten ajoim- me koneella varsin hitaasti. Vesi oli ollut jo pitkän aikaa alhaalla ja halusimme mini- moida pohjakosketusriskit. Seikkailu ahtaassa saaristoväylässä oli erittäin haasta- vaa. Pilkkopimeässä ei paljon näe ja tuuli tuivertaa korvan juuressa. Käytännön suunnistuksen teimme siten, että minä ajoin ja Timo suuntaili hakuvalolla kokoajan ympärille sekä näytti minulle heijastintun- nuksia merimerkeistä.

Kuka vei vihreän?

Erityinen tenkkapootilanne meille tuli kun emme löytäneet karikkojen kannalta oikeaa vihreää lateraalimerkkiä. Tilanne pisti erityisen tarkkaavaiseksi, koska tuuli painoi aika voimakkaasti meitä ympäröiviin kari-koihin. Suuntaillimme hakuvalolla ympärille tuloksetta. Timo tarkisti, että GPS näytti sijaintimme oikein. Päätimme tehdä ratkaisun ja suunnata GPS:n voimin kohti dhdasta väylää. Hyvinhän se sujuikin. Jälkeenpäin paluumatkalla valoisan aikana huomasimme olettamuksestamme oikeaksi. Koko vihreätä lateraalimerkkiä ei ollut olemassakaan, lieneekö jäät vieneet mukanaan. Timo ilmoitti asiasta merenkulkupirille.

Aamuyön tunnit ajoimme Ahvenanmerellä loistojen mukaan laivaväylällä. Erityisen riskin toivat juuri isot matkustaja- ja rahtilaivat, koska pimeässä ei niiden etäisyyttä osaa arvioida realistisesti. Alus näyttää olevan kaukana, mutta todellisuudessa alus on aivan vieressä. Sama pätee myös etäisyyksiin majakoihin, loistoihin ja ympäröiviin saariin. Ahvenanmeren ylityksen aikana suoritin tunnin mittaisen yksipurjehduksen Timon huudella silloin tällöin navigaatiopöydän luota ajettavia kompassisuuntia. Saapuessamme noin kolmen tunnin etäisyydelle Maarianhaminasta kävimme Degerbyn satama-altaassa miettimässä menisimmekö nukkumaan. Emme menneet vaan jatkoimme vielä Marikseen. Päätöstä tukivat perillepääsyn takaamat pitkät yhtäjaksoiset unet ja päivän muuttuminen vähitellen valoisammaksi. Noin tunti ennen Marista taivas valkeni ja matkanteko helpottui. Väsymyksestä ei ollut tietoaakaan, koska kaikki oli aivan mahtavaa, ilmat sekä olotila.

Kop Kop, onko siellä ketään?

Saavuimme autuaaseen Maarianhaminaan klo 6.00. Meitä ei ollut vastassa kaupunginvaltuustosta kokoontunutta vastaanotoseremoniaa, ei busterkuskia, joka ohjaisi oikeaan satamapaikkaan eikä sämpylöitä myyvää teiniplikkaa. Otimme omalla vapaudellamme parhaimman paikan ja sukelsimme kohti satamakipsaa. Ilmoitustaulu kertoi surkeasti tarinaansa ja ainoa teksti mikä kertoi paikasta oli se, että Maris avautuu veneilijöille 1.6. eli olimme yli kuukau-

den ennen paikan avajaisia pelipaikoilla. Oli muuten ihmettelemistä paikallisilla kahta seilaajaa, jotka miettivät Arkipelagin edessä saunan tilausta. Varusteenamme kun oli vielä päällä purjehduskampeet.

Maris-Turku ja myrskyvaroitus

Tärkeää on tällaisella reissulla myös säätietojen seuraaminen. Soittelimme kotoväelle ja pyysimme heitä katselemaan netistä tai teksti TV:stä säätietoja. Kuuntelimme myös Radio Suomen merisäätiedoituksia. Sää ei todellakaan lupailut hyvää, vaan sadetta ja kovaa tuulta. Onneksi tuuli ei ollut vielä niin kovaa, että olisi tarvinnut etsiä suojasatamaa. Koukkasimme paluumatkalla Degerbyssä, jossa keräsimme jälleen katseita. Ostimme jäätelöt ja suoritimme epätoivoisen etsinnän vessan löytämiseksi. Totuus oli jälleen se, että olimme paikalla ennen sesonkia. Kaikki wc-tilat olivat lukittuja, mutta onneksi paikallisen uimahallin siivoaja päästi meidät sisään. Degerbyn uimahallille on muuten matkaa laiturista 10m. Lähdimme Degerbystä purjeilla kohti itää ja samalla kuuntelimme säätiedotuksia. Tuuli oli kääntynyt vastaiseksi ja samalla voimistunut. Päätimme jatkaa Kihdin länsipuolen suojaisiin saariin.

Suojasatama

Löysimme kohteeksi Bogskär- nimisen paikan. Todella idyllinen suojapaikka suojaksi myrskyiltä. Paikalla oli myös Ruotsalainen yksipurjehtija. Kesäisin kuulemma paikalliset kalastajat tulevat myymään savukalaa. Kuuntelimme jälleen säätietoja ja ne kertoivat meille positiivisia uutisia, tuuli laantuisi hieman ja kääntyisi iltaa kohti sivutuuleksi. Päätimme syödä ja nukkua pari tuntia. Timo kuitenkin korjaili veneen rikiä. Starttasimme ilta 18-19 aikoihin kotomatkan jälleen. Kihdin ylitys alkoi kipakassa sivutuudessa. Veneen keskinopeus oli kutakuinkin 7 solmua. Yö alkoi jälleen näyttää kasvojaan. Samoin taivas päätti aloittaa satamisen. Vettä tulikin koko ajan seuraavan kymmenen tunnin ajan. Sadevaatteet päällä samoin kuin koko vaatekertakin päällä matka taittui joutuisasti. Jossain vaiheessa tuli tosiaan olo, että onko purjehdus tä-

män arvoista. Yöpurjehdus-osio jatkui samalla tavalla loistoja ja majakoita seurailleen sekä katse kiinni kompassissa. Onneksi tullessamme kohti Houtskäriä valojen ja loistojen valoteho alkoi parantua.

Isoja laivoja

Ongelmia tuli jälleen kovaa vauhtia ajavista isoista laivoista. Etäisyydet niihin on syytä pitää kurissa, Yksi vaaratilanne tuli kun päätimme oikaista pienempää väylää lähinnä huviveneväylää pitkin isommalle väylälle. Iso rahtilaiva aikoi myös oikaista samaa väylää pitkin. Näimme aluksi laivan kulkuvalot ja sitten punaisen valon. Vaikka yritimme väistää aivan väylän vasemmalle reunalle niin laivan keula vain seurasi meitä. Pelkäsimme, että laiva ei näe meitä, mutta torvi soi kuitenkin. Vasemmalle emme enää voineet väistää, koska vasemmalla sijaittivat karikat, joten ainoaksi vaihtoehdoksi jäi vända ja suunta kohti oikeata reunaa. Onneksi ehdimme alta pois, tosin etäisyys oli vain kymmeniä metrejä laivan lipussa ohi. Perille Satavaan saavuimme noin neljän aikoihin aamuyöstä. Tämän jälkeen oli ohjelmassa veneen huoltoa aamuseitsemään saakka. Maileja reissulla tuli vajaa kaksisataa ja kokemusta yöpurjehduksesta senkin edestä.

Mitä huomioida yöpurjehduksesta?

Tärkeimpiin asioihin purjehdittaessa nousee tietotaito. Itse koin erityisen tärkeäksi, sen että mukana täytyy olla vähintään kaksi asiansa osaavaa reissaajaa, joista toisella on hyvä hämäränäkö. Itse en meinaa nähnyt kaikkia valoja ja loistoja kuin mitä Timo näki. Toiseksi tärkeäksi nousee varustautuminen ja valmistautuminen. On huolehdittava, että kulkupeli, jolla purjehditaan on merikelpoinen sekä omaa vaadittavan varustelutason ja mielellään enemmänkin. Meilläkin oli loppujen lopuksi noin kahdeksan taskulamppua eri valotehoisina ja lukuisia pattereita, useita karttoja, juomaa, ruokaa, lämmintä vaatetta jne.. Periaatteena voisi pitää ajatusta, jota Atlantin ylittäjät pitävät yllä eli hanki aina kaikkea kolmesti. Varajärjestelmälle täytyy olla aina varajärjestelmä. Lienee Timo Atlantin ylitykseltään tuonut mukanaan. Tärkeäksi nousee säätiedoitusten kuunteleminen ja noteeraami-

nen. Tämä tarkoittaa sitä, että ei lähdetä suinpäin uhmaamaan luontoa vaan nöyrästi annetaan periksi. Meilläkin oli varattuna muutama päivä jos keli olisi mennyt tarpeeksi pahaksi. Myös tärkeätä oli huomioda, että ajankohta oli kevät ja veneitä ei ole tarkoitettu aivan näin kylmiin olosuhteisiin. Tällaista reissua ei kannata tehdä ellei ole varmuutta omasta osaamisestaan. Itse olen unohtanut kurseilla käymäni valomerkkiosion, mutta minun oli pakko tankata ne yöllä, koska ilman valomerkkejä ja heijastintunnusten osaamista ei merellä ole asiaa purjehtia öisin. Ja ennen kaikkea aina tarkkana kuin porkkana!!!!

Huomioitavia asioita yöpurjehduksessa:

- riittävä tietotaito (navigointitaito, tekninen taito, aluksen tuntemus jne..)
- riittävä varustelu (kartat, valot, hätävälineet jne, tarpeeksi kaikkia)
- huolehdi akkujen lataustasosta - huolehdi varusteiden tarkistuksesta ennen reissua ja reissun aikana (esim. moottoritilaan on hyvä vilkaista)
- kuuntele säätiedotuksia- älä hötky, tee asiat rauhallisesti
- pukeudu sään vaatimalla tavalla
- pidä itsesi kiinni valjailta
- tarkista sijaintia usein jos epävarma olo
- syö ja juo lämmintä
- ole valppaana- ilmoita lähimmäisille riittävän usein sijaintisi
- harkitse ja punni vaihtoehtoja
- peräänny ajoissa

PeSa